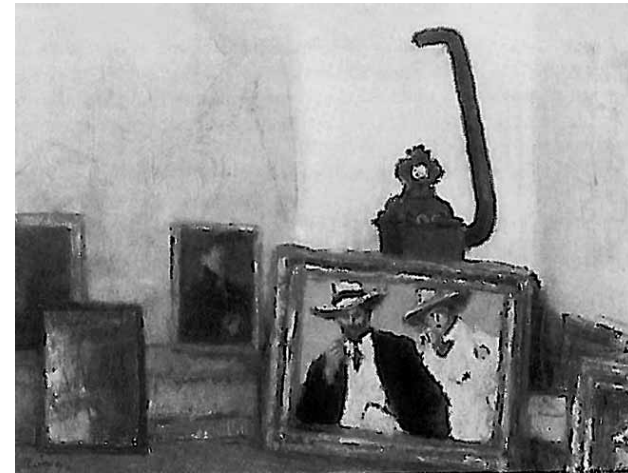

RIPPL-RÓNAI JÓZSEF: LAJOS ÉS ÖDÖN

1912. OLAJ, KARTON, 76X105 CM, JELEZVE BALRA FENT: RÓNAI 1912

Rónai

Az öccsei, halandók nézik a halhatatlant, talán vonatablakból? Búcsúzóan bekeretezve. Lajos Don Quijote, Ödön Sancho Pansa. A bátyjuk szemébe néznek, kérdező, egy kissé gyanakvó fivérek. Lila háttéren erős fehérek: kalap, ing; hangzatos vörösök: nyakkendő és virág. Hosszú, de nem igazán vékony ujjakon pecsétgyűrű, szivar fölött és nem létező monoklin át visszaneznek némi reménytelenséggel. Ilyen széles karimájú fehér és sárga szalmakalaphoz Oscar Wilde aforizmák illenek, a komor Lajos párbajozna, Ödön fűtyörészne, kicsaponganak, ágynak dőlnek, a szívós Jóska megfesti őket lázasan. És megveszi a város szélén a római villát. Sokat tud az öregurakról és öreg úriasszonyokról, ez a tudás visszahúzza Párizsból. Nagyon messzire, halálig látó szeme megnemesíti a halandókat, megszépíti a magukba néző költőket és a csibukozó bácsikat. A két fivér, a puha és a kackiás. Lajos bajusza majdnem cirkuszi, két kampójára egész filozófia van akasztva. Ödön a háta mögé bújjik, okosabb nála, többet járt külföldön, többször legyint, Lajos viszont csakazértis. De mit? Ó, ha tudná!

1 | 3
2

1. Rónai Ödön arcképe, 1920 körül
2. Rippl-Rónai József és Ödön Fiumében, 1903 és 1906 között
3. Rippl-Rónai József: Kaposvári műterem, 1922

KONRÁD GYÖRGY

foto: Max Lakner

